

מה הקשר בין המפץ הגדול לבין מה שקורה במוח שלנו?

מראת ידע 7/2022

ד"ר ברכה קליין תאיר

"בתוך רובדי מוחכם מוסתר ידע המגיע ממיליארד שנות אור. אתם ספרייה מהלכת. עם זאת, אתם קוראים רק את הספר אשר אתם פותחים...לפיכך, אינכם יכולים להתכחש לדברים שאינכם רואים או לדברים שאינכם יודעים." "ספר הידע"

כמו שבאוקיינוס המחשבה הקוסמי, השלם האטומי הראשי של הבריאה כולה, בית הגידול של יקומים, ממלכות, קוסמוסים, יצורים חיים, נמצאים גרעינים פוטנציאליים של מחשבות - פוטונים של אור, המחכים למפצים כדי לפרוח ולהביא לידי קיום בריאה חדשה, כך במוח שלנו, באוקיינוס המחשבה של עצמנו המהותי, ישנם גרעיני מחשבות - פוטונים של אור, זרעין בשלים המחכים למפצים כדי להיפתח ולברוא אותנו החדשים.

נתחיל מהתחלה...

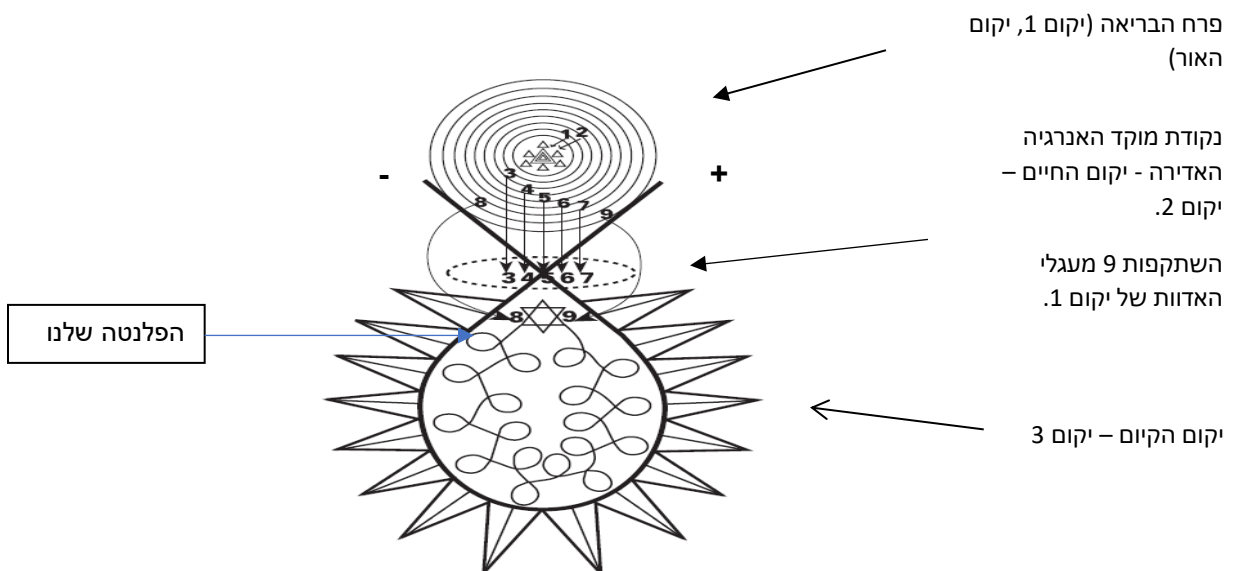
בתהליכי מוטציה שהחלו עם המפגש בין הספירה הקריסטלית HAK – אמת-כל (נזרקה מכוללות האם של הבריאה כולה – הכוללות הנעלמה אטלנטה) לבין אוקיינוס שלא היה בו דבר, התפתחה הכוללות האנרגטית הטבעית (צליל – אור – אש) אשר הביאה לידי קיום את יקום העוצמה – שורש הבריאה הפיסית.

מאוחר יותר יקום העוצמה – הכוללות הטבעית התאחד עם האנרגיה של ממד הנשימה (השלב השני בתהליכי המוטציה מאז זריקת HAK) ולפיכך, **המוח הקוסמי** נברא. הוא פוטנציאל בלתי משתנה. הוא **בעל אנרגיה חיובית בלבד**. בהתאם לפרויקט המוטציה, כתוצאה מכך שאנטי-חומר – סוג של אנרגיה עבר שינוי צורה על ידי דחיסתו, נוצרה **מחשבה**, והמחשבה הזאת הוכללה במוח הקוסמי ולפיכך, המוח הקוסמי נכנס למעגל. בהמשך, הוא דחס אנרגיה בהתאם לנוסחה ויהי והיה, והביא לידי קיום חומר גלם התחילי - גרעין יקום 2 – יקום החיים – יקום הנשימה. במהלכי שנים גרעין זה עבר שינוי צורה והביא לידי קיום את היצורים כמו אדם וחווה, כמו האלים המיתולוגיים שבהמשך הפכו לבוראי עולמות שונים. לכן נאמר; מחשבה יוצרת מציאות – מוציאה פוטנציאל מהכוח אל הפועל (תודעה בוראת מציאות).

עם התפתחות יקום 2, נוצרה בו השמש הראשונה והאחרונה (שלם אטומי ראשון). לתוך השמש נדחסו 9 אדוות זמן ללא תנועה של יקום האור (יקום 1). כלומר, השלם האטומי הראשון הכיל בתוכו את פוטנציאל הבריאה הפיסית כולה – את ספריית הידע.

צבירות האנרגיות בתוך השמש יצרו סוג של דחיסות, אשר באה לידי רוויה שיצרה ניצוץ. הניצוץ הצית את האנרגיה והביא **למפץ הגדול** (לפני כ- 15 מיליארד שנים). כתוצאה מההתפוצצות של כדור מאקרו-אנרגיה זה, כדורי מיקרו-אנרגיה התפזרו לתוך הריק ושינו את צורתם לכדורי אש בגלל החיכוך. מתוך מטרה למנוע את פיזור כדורי האנרגיה האלה לתוך הריק, הרטטים הלולייניים (מיתרים) נלקחו למעגל ובתוך הטבעת הלוליינית נאספו כדורי האש שעם הזמן הפכו לגיור טבעי/לעולמות/לגלקסיות/לפלנטות/ליצורים (שרשרת של לולאות אנרגיה מועצמות מקופלות זו מעל זו, יוצרות כוללויות אוניברסליות החודרות זו את זו כמו כפפה).

בריאת אלפא:

היקום הוא בית אחד בעל היכלות רבים.

הוא איחוד של כל היסודות.

מאחר והפלנטה ארץ שבגיוח הטבעי התקרמה ראשונה, ומאחר והיא קרובה לשער היציעה מיקום 3 ליקום 2, היא לכן נבחרה להיות המעבדה של הקוסמוס; נקודת הכניסה והיציאה בתוכניות השונות לאבולוציה. אל הפלנטה הגיעו בני-אדם (אדמים וחווות) שנוצרו במעבדות ביקום 2 על פי הפרוטוטיפ מאטלנטה. בתחילה כל הגנים היו פתוחים וכל העוצמה גלויה. בהמשך, עם חטא גן העדן וההתרחקות מהאחד, הפוטנציאל האדיר הזה נסגר וכאילו הוחבא/הוצפן בתוך האדם.

היום הגיע זמנו של פוטנציאל זה להיפתח מחדש.

מדוע דווקא היום?

מאחר ורק כעת אדוות המפץ הגדול מלפני 15 מיליארד שנים הגיעו לחוף כדור הארץ (הסתעפות), הן נדרשות כעת לחזור חזרה למרכז, לגרעין, אל שער הכניסה ליקום 2 (התמקדות). בדרך הן מבקעות את קליפת האגוז בתוכו שהינו כמיליארד שנים, חושפות את כל השליליות/החיוביות/הפנים הרבים/האישייות הרבות שבתוכנו ודוחפות אותנו להתפתח אל עבר הממדים האוניברסליים. ככל שטבעות האדוות יוצרות היצרות כלפי המרכז, כוח המשיכה גובר, הזמן מואץ, הסחרור מהיר יותר.

זאת המהות האוטופואטית (self-creation) של הבריאה כולה; מערכת חיה אשר בוראת את עצמה מתוך עצמה, תוך כדי טיפוס אל עבר הממד הגבוה הבא, כל יום מחדש. כלומר, כל הקיים בבריאה עובר שינוי צורה תמידי כתוצאה מהטענות אנרגטיות חיוביות, הטענות של הטוב האלוהי, היוצרות מפצים קטנים, פותחות ארכיבים מוצפנים, מביאות לשינוי צורה (לצמוח, להתחדש, להשתנות), תוך כדי טיפוס אל עבר עוצמות גבוהות יותר.

אבל כאן נשאלת שאלה מאתגרת:

האם נחכה לזרמים הסוחפים שקוסמוס ממטיר כדי לגלות פנים על מנת לאסוף עוצמה לעוצמה שתחזיר אותנו למרכז ממנו יצאנו, ובדרך להישרט, להיפצע, לכאוב, לחלות, או, אנחנו אוחדים בהגה לחיינו בידנו ובמודע גורמים לארכיבים המוצפנים להיפתח, לפנים להיטהר ולטפס?

מאחר והמוח שלנו מייצג את הפרוטוטיפ הקוסמי, גם הוא מייצר - בורא בעזרת **מחשבה/מחשבת שורש (עוצמת תדר) + אנרגיה חיובית/מחולל מוח (עוצמת תדר) = ממגנטים אהבה (מהירות הרטט) שהיא אנרגיית הבריאה (ה-אל ביקש להיטיב)**. ביחד הם מכניסים את תקנת הקיום לתוך המעגל (כפי שעשה המוח הקוסמי). תפקיד המחשבה כאן הוא להטעין את המוח באנרגיה חיובית על מנת לייצר שדה מגנטי של אהבה תודעתית המשפיע על התפקוד שלנו ביום יום ועל תהליכי הצמיחה, ההתחדשות, ההשתנות והטיפוס שלנו.

כלומר, כאשר שלושתם נמצאים בקואורדינטה (משולש יחיד), יש לנו את העוצמה לברוא את עצמנו. מתבוננים באינטימיות בכל הנגלה (IN TO ME SEE). משיגים **הבנה עמוקה של האמת**.

"אתם שבבי המיקרו של המוח הגדול שלי שקיים בתוך האינסוף הזה, אתם החלקיק הטריליון של המוח שלי. המוחות שלכם ושל כל יצור החי ביקום שלי, מחוברים אלי. באמצעותם אני יודע ורואה הכל. כך אני מנהל את התקנות שכוננתי. כך אני מביא לידי קיום כל דבר, גלוי או בלתי נראה... המוח אינו רואה, המוח אינו שומע, המוח אינו חולם, המוח אינו מרגיש. המוח רק מקשר בין הגוף לעוצמה הקרויה רוח. אז מי הוא המרגיש, השומע, הרואה? המוחות הם מרכזים ממירי אנרגיה הקטנים ביותר ביקום שלי. ישות ללא מוח היא רובוט ביולוגי, כמו האנשים שנמצאים סביבכם, שאתם חושבים שהם יצורי אנוש" ("העוצמה הגדולה", מטין טרנגון).

על פי התוכנית לאבולוציה, תאי המוח שלנו חייבים לעבוד ולייצר אנרגיה חיובית (דומה מושך דומה) על מנת להשיג פוטנציאל רב עוצמה יותר שיאפשר לנו לטפס אל עבר ממדי מציאות גבוהים יותר. כי רק עוצמת מוח/תודעה מאפשרת לנו לגלוש על גבי גלי אנרגיה אדירים, לצלוח שדות אנרגטיים עוצמתיים ולפתוח שערי יקומים. רק ההטענות מהיקומים שאנחנו פותחים, מתדלקת את עוצמת המוח ומאיצה את הסיבוב שלו.

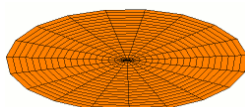
חוללות המוח (מפעילה דיסקים זעירים ודקים בגודל של עדשת עין) יוצרת מפצים קטנים הפותחים ארכיבים מוצפנים שזרעי הפוטון בהם מוכנים לפרוח, ובעזרת בינה - היגיון - מדעות מטהרת את התכנים המתגלים, מערטלת מהם את כל הפרשנויות, משיגה הבנה עמוקה בעזרת התודעה, ואז מתמירה הכל לאנרגיית מוח עוצמתית. כך אנחנו בעצם מטעינים את כל תאי הגוף, משיגים אנרגיית חיות גבוהה, סותמים את החורים בכברה, אוספים עוצמה, מתמירים חומר לאור עוצמתי ומטפסים.

אנרגיה חיובית מחוללת תנועה מהירה של המוח.

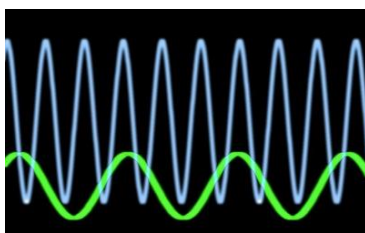
מחשבה + אנרגיה חיובית ממגנטות אהבה תודעתית. לכן נאמר: אהבה תודעתית בוראת – מחשבה יוצרת.

כאשר תפקידי המוח נעצרים, כל הפעולות התאיות שלנו גם נעצרות. כלומר, החיים מתקיימים כל עוד מתקיים הקשר עם האנרגיה הרוחנית (חוט הכסף). ככל שהמוח מתפקד חלק, גם המערכת הביולוגית מתפקדת חלק וללא בעיות.

רטט = רעד, ויברציה, תנודה המביא לשינוי במצב של מערכת לאורך זמן. מתנודות הגלים בים ועד לתנודות מיתרי הגיטרה. תנודות אלה הן תנודות מרוסנות - כלומר דועכות עם הזמן, ומעבירות את האנרגיה שלהם לאנרגיה תרמית, כלומר לחום.

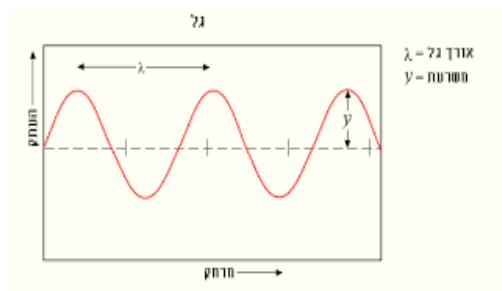

תדר = מספר מחזורים בשנייה (או בזמן קצוב) של גל (מתי שגל יוצא מנקודת 0 - עולה - יורד וחוזר לעלות וכן הלאה). ככול שמספר המחזורים גבוה, התדר גבוה.

מהירות גל – המרחק שהוא גומע בשנייה. מהירות ההתפשטות שלו תלויה בתכונה של חומר = דחוס/מזוכך/קריסטלי/מעבר לחומר (כמה מטרים עובר גל בשנייה).

אורך הגל – המרחק או האורך של מחזור אחד: מהירות (כמה מטרים בשנייה) – לחלק - לתדר (מספר מחזורים בשנייה) = אורך הגל. ככול שאורך הגל קצר יותר, הידע מגיע לפתחנו במהירות גדולה יותר.

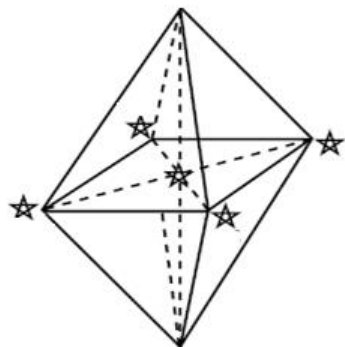

ממד = יחידת מדידה של תדרים.

מחשבה + אנרגיה חיובית + אהבה = בינת הלב = קיום עוצמתי

רק ביכולת המשולש החיובי להפוך תהליכים מאתגרים לשמחים, בריאים, מלאי רצון טוב, גמישים (כמעט ללא חיכוך), אווריריים, מוכללים. ליצור מפצים קטנים שפוחחים ארכיבים מוצפנים, משחררים גרעינים פוריים, אוספים עוצמה לעוצמה ומחברים אותנו אל המהות שלנו שהיא נעדרת צורה (0). להעצים את השדה המגנטי ובכך, להאיץ תהליכי טיפוס חזרה לנקודת המוצא. ברגע שהשכחה נופלת, אנחנו נסחפים כמו עלה ברוח בעזרת השפעות שלעיתים קרובות הן כואבות.

חוזקו של המשולש החיובי הוא בהשגת תודעה ניטרלית. זאת תודעה של אי-קיום העצמי (ללא אגו, ללא פרשנויות, ללא רשימות מלאי זהותיות, ללא טיפולוגיה אישיותית), השומרת את הקיום בתוך המעגל **בשיווי משקל (החוק האולטימטיבי של הבריאה)**. במילים אחרות, שומרת את הקיום על חוד התער – על גשר הסיראט שעוביו קטן מעובייה של שערת ראשנו, בלי שניפול. גשר זה מעביר אותנו מהכוללות הארצית אל הכוללות האוניברסלית.

הפירמידה העולה הלב היודע, הפירמידה היורדת המוח המבין = בינת הלב.

אז אנחנו מצליחים;

- **לאיין ניגודים:** גאון – טיפש, חי – מת, חד – כהה, טוב – רע, שמאל – ימין, אש – מים, חלש – חזק וכד'. השגת ניטרליות. הוא לא בוחר צד, לא פוסל, לא מתעדף, אלא שומר על האמצע – נקודת מוקד.
- **לאחד הפכים:** שמיים – ארץ, יום – לילה, שחור – לבן, זהות – מהות, תזה – אנטיתזה, שלום – מלחמה וכד'. אחיזה בשני קצות "המקל": הקצה הנוכחי (מי אנחנו - עבר) והקצה של הקומה ה-100 (מה אנחנו - עתיד) כשלם מאוחד. מאפשר לטפס.

אנחנו משיגים **הבנה עמוקה של האמת**. אנחנו נשארים על גשר הסיראט עד שמצליחים לחבר את הטבעת התחילית עם הסופית בשרשרת סיבה – תוצאה שאנחנו המקנה לנו את הזכות להתגלם מחדש בכללות הרוחנית אשר ביקום 2 (סיום האבולוציה).

אנרגיה חיובית יכולה לבטל או לשנות אנרגיה שלילית.

היום, כאשר אנחנו פועלים כמערכות מכאניות – פונקציונלית, אנחנו מייצרים הרים של שליליות ולכן, מפירים שוב ושוב את חוק שיווי המשקל. מרבית המחשבות שלנו מונעות על ידי אנרגיה שלילית שהיא אנרגיה מקבעת, לא מקדמת. היא אנרגיה מחסירה (-) או מיתרת (+). לפיכך, אנרגיית המוח שהיא חיובית, דוחה את המחשבות האלה ולא מאפשרת להן לפתוח ארכיבים מוצפנים.

כתוצאה, התודעה הארצית הופכת למצועפת וגודלה כשל חור מנעול. השליליות מכסה את עינינו ומוחנו וגורמת לנו להתרחק מהאמת, מהחוכמה, מהבינה ומהדעת. גורמת לנו להתקבע בבורות, פחד וספק. ואנחנו עוד מתפללים הכי צד יש פער בחיינו בין רצוי למצוי, בין לדבר על לבין להיות את.

לפיכך, אנחנו מזמינים לחיינו שלא במודע מכות סנפיר כואבות, השפעות של מנגנון ההשפעות (אנרגיות גמא רדיו אקטיביות מחככות ומקלפות, אנרגיות של ברירה) וחוויות מסעירות. מחשבות שליליות ממגנטות חוויות כואבות. תפקיד אנרגיות הגמא הוא להכניס אנשים (נערי מעלית) אל בין שתי אבני ריחיים, לטחון אותם כדי שישירו את הקליפות, שיפצחו את מנעולי ארכיבי הידע, שישירו צעיפים, והאמת שהם תצא לאור ותטוהר.

מי שפיתחו מידה מסוימת של חוסן, של היטהרות, אנרגיות גמא מגבירות את התנגדות של הגוף שלהם (של התאים שחייבים לעבור טרנספורמציה מחומר דחוס למוח תא/אור קריסטלי), כלומר את החוסן הכל כך הכרחי במעבר במנהרת החור השחור חזרה לנקודת המוצא ביקום 2.

אבל, מי שלא מסוגל להכיל מידה מסוימת של אנרגיה רדיואקטיבית בגלל חוסן מעורער, חווה מצוקות, כתישה, לחצים, סערות, מחלות רבות וקשות כמו הסרטן. מי שלא מביא לידי משמעת את התודעה/מחשבה הארצית – פרטנית הגורמת לתוהו ובוהו, הופך להיות התליין של עצמו. הוא לא מסוגל להלך על חוד התער – גשר הסיראט, ופשוט נופל אל מחוץ למעגל.

מי שנמצא היום מחוץ למעגל, נשאר לעצמו. לכן נאמר שבסוף המאה ה-23 רק מחצית מהאנושות תישאר על הפלנטה שתהפוך להיות פלנטת אלמוות. היתר, יועברו לעולמות קשים, לקיום מהגיהנום בשפתנו.

זאת תוכנית ברירה חדשה מאוד מאתגרת. בתוכנית החדשה הזאת אין יותר אבולוציה, מוות, גלגולים ודואליות. אלא יש אוניברסליות, אלמוות (ממדים 6-7).

"עתה, בעידן הסופי הזה כאשר הפעולות יוצאות הדופן של תוכנית-מוגדרת חדשה של מחזור נלקחות למעגל, אנחנו קוראים לכולם בפעם האחרונה הזאת לאחדות, יושרה, אהבה, שלום ואחוה מתוך תודעה".

(ביולנט צ'וראק, מוולנה, "מן החלל אל העולם")

כאשר אנחנו פועלים עם 'המשולש החיובי', אנחנו פותחים הצפנות של ארכיבים הנמצאים באחת או ארבעת ספריות המוח:

- צופן מהות (עבר, ספריית האני הגבוה)
- צופן מילה/מודעות (הווה, ספריות המודע והתת מודע)
- צופן עין/קליטה (עתיד, ספריית הלא נודע).

תחילה אנחנו מטעינים את תת המודע שלנו בזרמים קוסמיים כדי שתפסיקו את האוטומט הקיומי שלנו. לאחר מכן אנחנו מטעינים את המוח הגבוה ואת המוח הלא נודע על מנת שנוכל לגלות את הסוד, לדלג מעל הסיפיים ולהשיג תודעת אמת.

חשוב להבין; היקום הוא ספר חי (ספרייה של כל גני המהות). אנחנו ספר חי (ספרייה של גן המהות שלנו). היקום הוא סוד. אנחנו סוד. ארכיב הידע המוחי הנו מרכז הרישום של התודעה שהשיגה הבנה עמוקה לגבי הידע שמשכנו במהלכי חיים. מאחר ואנחנו מוצפנים בהתאם למדיום ארץ, אנחנו לא רואים את המרחב של הקוסמוס, אלא חיים את שדה הראייה שלנו. אנחנו לא רואים את הצבעוניות של הקוסמוס, אלא רואים את השדה הכרומטי בלבד. אנחנו לא רואים אותנו האמיתי והעילאי, אלא רק את הצל. כלומר, עוצמות המוח הנמצאות בממד הספקות, מונעות מאיתנו לראות שפע כי אנחנו ממחזרים שוב ושוב ידע מוכר ונוח.

מכאן, חשוב לפתוח ארכיבי עבר ועתיד כדי שבכאן ועכשיו נברא משמעות חדשה, הבנה עמוקה. עבר – עתיד בשפה של פרופ' אהרונב, מייצרים "אפקט הגל הכפול": השפעות שזורמות מהעתיד אל ההווה (צופן קליטה), והשפעות שזורמות מהעבר אל ההווה (צופן מהות), נפגשות כאן ועכשיו ופותחות את ארכיבי המוח הבלתי מודע, המודע הגבוה, ותת המודע (צופן מילה). אז נכנס מנגנון החשיבה לפועל ומוציא לאור את הפוטנציאל המוכן לפרוח. זהו תהליך אינסופי של בריאה – יצירה – עשייה (self-creation). של השתנות ומעבר מהשקפה אוניברסלית (התאים מתמלאים באנרגיה עד תדר 72) לתודעה אוניברסלית (בתודעה אוניברסלית התאים מלאים באנרגיה 76).

- פתיחת **צופן מהות = אבולוציה פיזית** = פתיחת הטבעות בשרשרת של **ארכיב המודע הגבוה** שלנו ANI השומר את כל מה שחשבנו, חווינו, למדנו, היינו, עסקנו בו מרגע הנשימה הראשון אי-פעם. ספרייה זו מכילה את התוכנית שלנו לאבולוציה, את מבחני הקארמות והאמיתות לגבי מי אנחנו, לאן פנינו. פתיחת ארכיב המודע הגבוה בעצם מגלה לנו את **העבר** המוצפן. מאפשר לנו להבין את הקארמות ולנקות תכנים. להשיג קואורדינטה = שוויון ערך בין האנרגיה המוחית/מחשבה, לאנרגיה התאית - פיזית/אנרגיית המהות ולאנרגיה הרוחנית. EAR: להקשיב לקול השמיים, לקול האמת (צלילים עיליים), ולא לרכילות או לפרשנויות רדודות. מפעילה את הישות הקוסמית שבתוכנו. **אורך רוח**.

- פתיחת **צופן מילה = אבולוציית המודעות** = פתיחת **ארכיב תת המודע** השומר מידע על המציאות הפנימית, על ההתנסויות שלנו בחיים הנוכחיים, על המגעים שלנו במהלך חיינו. הוא מגיב אוטומטית – ארכיב העצמי, **וארכיב המודע** קובע את התוכן וההקשר של השימוש בו. במדיום ארץ המודע שנחשב "חור מנעול", מתרחב כאשר מפתן הזיכרון שלנו מתרחב – מודעים ליותר – ארכיב העצמי = משקף את **ההווה**: לאיזו מילה/מחשבה/רעיון נתנו כאן ועכשיו

¹התקליטון שלנו נמצא בתוך ארכיב המוח שלנו. ארכיב המוח הנו מרכז הרישום של הידע (מחשבות) שאנחנו משיגים עם כל נשימה מהגלגול הראשון שלנו. הידע מפוזר בכל הגוף ונמצא בקצות ה-DNA של כל התאים שלנו.

כוח ולמה? SPEAK I: מילה קשורה למעור; לניקיון הפה, לניקיון המהות, לתיבת התהודה, לאור גבוז, לתדר של עוצמת מחשבה (שורש הדבר/מקור זך). **אהבה**.

- פתיחת **צופן עין/ערוץ הקליטה** = **אבולוציה רוחנית-אדוניתית** = פתיחת **ארכיב הבלתי מודע** שומר מידע על אודות הבריאה כולה, העבר הרחוק, העתיד ותקופות חיים מקבילות המוצפן בספירה הקריסטלית HAK = מגלה את **העתיד**. SEE I: לראות רק יופי ואור מעבר לצורה, ולא צורה בעלת חסרונות ושיליות. **סובלנות**.

ככול שיותר ארכיבים נפתחים, כך **עוצמת המוח גדלה**. כאשר צופן מהות/התפתחות וצופן מילה/תודעה משיגים שוויון ערך, שערים אוניברסליים רבים נפתחים. האדם הופך לכלי קליטה ותשדורת.

כל התהליך נמשך עד שנשיג את הטבעת האחרונה של רפליקת המחשבה. כלומר, רק עוצמת שורש שנשיג כתוצאה מעיבוד התכנים, תאפשר לנו לעבור בשלום את החור השחור ולהתגלם מחדש בכללות הרוחנית, נקודת המוצא האמיתית שלנו ביקום 2 (משם הכל התחיל).

להיות מאסטרים אוטופואטיים – יזמי החיים החדשים – יזמי האבולוציה האוניברסלית = בוראים את עצמנו ואת מציאות קיומנו מחדש כל יום מחדש.

הכישרון לעשות אבולוציה; שינוי צורה של התא – המחשבה - התודעה "כמוהו כצלף הפוגע במטרה שאיש מלבדו לא מסוגל להגיע אליה. גאון כמוהו כצלף הפוגע במטרה שאחרים אינם מסוגלים אפילו לראות" (ארתור שופנהאואר). כאשר אנחנו מבקשים לפגוע במטרה שרבים לא מסוגלים, או לגלות מטרה שרבים לא רואים, עלינו להעז להיות בורא שמתכלל את כל 8 האינטליגנציות ויוצר אוקטבה עוצמתית המאפשרת לו להינתק מכבלי הארציות, לקפוץ לאוקיינוס השפע האינסופי אשר בשלב זה מעורר בנו פחד מאי הוודאות, ולהתחיל לעבור שינוי צורה (טרנספורמציה), עד שנהפוך להיות הבעלים של מהותנו. עלינו פשוט להיות בוראים.

במשך אלפי שנים, בגלל חטא גן עדן, איבדנו את היכולת למשוך אנרגיות אוניברסליות בעזרת עוצמת המוח והבאנו את מנגנון החשיבה שלנו לידי ניוון. אנחנו מגיעים לחיים עם גן מהות 100% מוצפן ומצליחים לפתוח רק כ- 5%-10% בלבד כי אנחנו נצמדים למציאות חושית של "עץ הדעת"; עץ של דעות, של מחשבות מצועפות, של ספקות (מקום מגוריו של הנחש), של זהויות. עץ של העיניים החושיות שלנו. לכן, כאשר אנחנו אוכלים את "התפוח" מעץ הדעת, הגרעין שלו נובט מתוכנו ומצמיח עצי דעת נוספים. כך אנחנו מפתחים את המחשבות הבעייתיות שלנו, את הזהויות הבעייתיות שלנו על חשבון המהות, את הרגשות המזהמים, המכאיבים, המקבעים. מפתחים מבנים מחשבתיים שבסופו של דבר מצמצמים את הקיום שלנו להישרדות וסבל (שותים את החיים בקשית, הבזקי אושר הם מעטים). יוצרים במוח שלנו גן חיות מחשבתי.

מוחות רבים מלאים בבזק. כדי לנקותם יש להזרים הרבה מים טהורים/ידע המקור.

כדי שנצליח להשיג מחדש את עוצמת מוח המקור שלנו, נכנסנו לתקופת התעוררות הנקראת **גוג ומגוג**. זו מלחמה על גאולת הדעת שלנו (על הגיגים, מחשבה, תודעה), על גאולת הרצון (מרצון אגואיסטי למכלול הרצון), על גאולת המהות מידי האגו, על צמצום הפער בין 'לדבר על' לבין 'להיות/לעשות את' (מחשבת שורש, לחשוב בתוך המחשבה)!!!

במלחמת הגאולה הזאת עלינו לעבור שינוי צורה של התאים, של המחשבות, של התודעה (אבולוציה המהדהדת לשלושת הצופנים שעלינו לפתוח: מהות – מילה – עין). עוברים לתודעת "עץ החיים" האוחזת במחשבת שורש, באמת נצחית ומוחלטת, בידיעה ישירה. בתהליך אנחנו נפתחים לאפשרות לחוות את הלא נודע, את המציאות שמעבר לצורה, מעבר לחמשת החושים, מעבר לגוף החומר, מעבר למחשבה סימפטומטית, מעבר לחור מנעול התודעה. "רואים" בעיני הרוח שלנו את המציאות האמיתית. נפתחים לחוות את ההווה המסתורית האמיתית שלנו.

לפיכך, המוחות הרדומים שלנו קיבלו את הזכות ליצור מגע ישיר עם אור אינסופי, עם הלא ייאמן, הנשגב והמופלא. זאת, כדי לבלב כמה שיותר זרעי מהות. כאשר פרח בשל פוגש את אור הידע הנושא רטט שווה ערך (אותות שמתקבלים מממדים אליהם התודעה נכנסה), מפיקים מחשבה, אחרת נשאר הוא עקר. אז עולה הוא למודעות.

מאחר והזרעים התחיליים (טבעת המהות התחילית) לא הצליחו להשפיע על הזרעים האחרונים בטבעת הקיום הנוכחית, הם הפכו לשליליים. לפיכך היכולת האבולוציונית שלנו אוזלת. לכן, יש לחרוש או להשמיט את שדות התודעה שלנו ולזרוע בהם זרעים חדשים כדי לקצור מחרים חדשים – אדם חדש – מציאות חדשה – ארגונים חדשים – חברה אנושית חדשה – יכולות חדשות – אמיתות חדשות. במילים אחרות, על הזרעים החדשים להיות חיוביים על מנת להדהד לעוצמת הזרעים התחיליים. כאשר נצליח לחבר את הטבעת התחילית והסופית, נחזור הביתה ליקום 2. או בשפתו של ניטשה: עלינו להסכים להישרף בלהבתנו שלנו ולהיות תחילה לאפר לפני שנוכל להתחדש".

מאחר והמחרים החדשים הם מעבר לפינה, חשוב שנפעל עכשיו: "מי שטרח בערב שבת - יאכל בשבת" (תלמוד בבלי). משמעות הדבר שעלינו להכניס למעגל את המשולש החיובי: מחשבה – אנרגיה – אהבה, להאיץ בעזרתו את חוללות המוח היוצר סדרה של מפצים קטנים אשר פותחים את הארכיבים הנעולים ומוציאים לאור את הגרעינים הבשלים. בגרעינים הבשלים אנחנו מטפלים על ידי מנגנון החשיבה (בינה < תבונה < מודעות < מחשבה < רעיון < היגיון < מצפון) בעזרת שאלות מעצימות.

האם אני בוחר בשדה הקרב הקיומי (מכאני-פונקציונלי, חלקיקים), או בשדה האמת (אוטופואטי, שלם מושלם מעבר לצורה)?

האם בחיים אני יותר נתמך על ידי הקוסמוס או יותר נדחף?

למה אני נותן כוח ולמה (לאיזו מחשבה)?

האם אני מכונאי/מתחרה או בורא?

כמה יש לי אותי? אדון חיי?

מה מניע אותי בחיים; כדאי לי או נכון לי?

האם ההגה לחיי בידי או בידי אחרים, או בידי מנגנון ההשפעות?

האם הבחירה שאני עושה תשאיר אותי על הגשר או תפיל אותי?

אז התודעה משיגה הבנה עמוקה היוצרת מפת נירונים חדשה המשפיעה על הבחירות שלנו ועל גופי התודעה והצ'אקרות:

הגוף הפיזי מלווה אותנו מהלידה עד המוות והוא הגוף שחי בעולם הפיזי. **הגוף האתרי** כפילו של הגוף הפיזי ותפקידו להטעין את הגוף פיזי באנרגיית חיים ולחברו לגופים האחרים. גוף האתרי עוטף את הגוף בשכבה של כ-5 ס"מ. הצבע של הגוף האתרי הוא לבן ומתבטא במרכזי וקווי האנרגיה בגוף שהם מרידיאניים וצ'קרות. **הגוף האסטרי** הגוף הרגשי שחווה את החיים מבחינה רגשית וחוסר/עודף רגשי מתבטא בחוסר איזון אנרגטי.

הגוף המנטלי הגוף שמרכז ידע, דרכי התנהגות וחשיבה ואמונות שמעצבים את חיינו. ישנו קשר הדוק בין הגוף המנטלי אסטרי בכך שרגשות משפיעות על המחשבות וההפך.

הגוף הרוחני בחיבור לגוף הרוחני אנחנו יכולים לקלוט מסרים, לחדד את האינטואיציה ולטפל ברמה רוחנית בגופים.

הגוף הקרמתי מכיל את כל הידע מגלגולים קודמים שעברה הנשמה, הסיבה לחיינו, היעוד והתיקונים.

אנרגיה חיובית או שלילית משפיעה על ההילה ועל גופי התודעה ומפעפעת לצ'קרות ולאיברים הפנימיים ולעומתה אנרגיה שלילית משתלטת על האנרגיות בגוף נפש רוח ומקטינה את האנרגיות דבר שעלול להוביל לפגיעה בגוף-נפש-רוח.

7 מרכזי אנרגיה – צ'אקרות: **עצם הזנב – האגן – מקלעת השמש – הלב – הגרון – העין השלישית – הכתר**, מקבילים לאיברים מרכזיים בגוף הפיזי ולצ'קרות והם חלק מההילה. לכל צ'אקרה יש אנרגיה ייחודית שמשויכת לאיברים מסוימים בגוף הפיזי. כך שגוף האדם מתנהל ומושפע מתוך קשרים אנרגטיים שפועלים בתוך ומחוץ לגוף.

מזמינה אתכם להצטרף למסלולי הלימוד הייחודיים שלנו. הקדימו את הרשמתכם. מחזורים חדשים נפתחים בספטמבר: <https://bit.ly/3xmfs0T> **לקריאת הפידבקים:**

מודה לכם על השקעת הזמן בקריאת מראת ידע חשובה זו וכן בקריאת כל מראות הידע שלי. מקווה שהן הובילו לשינוי תפיסות, גישות, יישומים שלכם לעצמכם ולחיים.

יוצאת להפסקה ואחזור בספטמבר עם כוחות מחודשים, רעיונות חדשים וממקום חדש (הנמל בחיפה).

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

ברכה